Europos Sąjungos
oficialusis leidinys

LT
L serija

2024/601

2024 2 16

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2024/601

2023 m. gruodžio 14 d.

kuriuo nustatomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013 taikymo taisyklės dėl apynių ir apynių produktų sertifikavimo ir susijusios kontrolės

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 ([1]), ypač į jo 90a straipsnio 6 dalies pirmos pastraipos c punktą ir 91 straipsnio pirmos pastraipos b, d ir g punktus,

kadangi:

(1) Reglamentu (ES) Nr. 1308/2013 buvo panaikintas ir pakeistas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1234/2007 ([2]). Reglamentu (ES) Nr. 1308/2013 nustatomos su prekybos apyniais standartais ir apynių sertifikavimu susijusios taisyklės, o Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti atitinkamus deleguotuosius ir įgyvendinimo aktus. Siekiant užtikrinti sklandų prekybos standartų taikymą ir apynių bei apynių produktų sertifikavimą, naujojoje teisinėje sistemoje įgyvendinimo aktais turi būti priimtos tam tikros taisyklės. Tais aktais turėtų būti pakeistos atitinkamos Komisijos reglamento (EB) Nr. 1850/2006 ([3]), kuris panaikinamas Komisijos deleguotuoju reglamentu (ES) 2024/602 ([4]), nuostatos. Nuorodos į panaikintą reglamentą turėtų būti skaitomos pagal to deleguotojo reglamento II priedą, kuriame pateikiama atitikties lentelė;

(2) Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 77 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad Sąjungoje surinktiems arba paruoštiems apynių sektoriaus produktams turi būti taikoma sertifikavimo procedūra, kuria užtikrinama, kad jie atitiktų minimaliuosius kokybės reikalavimus. Siekiant užtikrinti vienodą sertifikavimo procedūros taikymą valstybėse narėse, būtina nurodyti, kada ir kur ta procedūra turėtų būti vykdoma ir kas turėtų padengti jos išlaidas, taip pat nurodyti, kas yra sertifikavimo įrodymas. Taip pat reikėtų nustatyti taisykles, taikytinas tais atvejais, kai po sertifikavimo pasikeičia apynių arba apynių produktų pakuotės;

(3) siekiant užtikrinti atsekamumą, apyniai turėtų būti parduodami užantspauduotose pakuotėse, paženklintose žymomis, kuriose pateiktas produkto aprašas, nurodyta veislė, derliaus metai ir unikalus siuntos numeris, kuris turi sutapti su pagal Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 77 straipsnio 1 dalį išduoto atitinkamos siuntos sertifikato numeriu;

(4) kad būtų galima identifikuoti kiekvieną siuntą ir užtikrinti jos atsekamumą, turėtų būti nustatytos numerių nustatymo taisyklės. Siekiant tai užtikrinti, numeryje turėtų būti pateikta informacija apie sertifikavimo valstybę narę, sertifikatą išdavusį sertifikavimo centrą, derliaus metus ir siuntai priskirtą unikalų numerį. Apynių ir apynių produktų sertifikatuose turėtų būti pateiktas ne tik jų unikalus numeris, bet ir minimalus produkto savybių sąrašas. Siekiant užtikrinti apynių produktų atsekamumą, galutinio produkto sertifikate taip pat turėtų būti nurodyti pirminių produktų sertifikatų numeriai, o jei tai pirminių produktų mišinys – kiekvienos veislės apynių ir (arba) kiekviename apynių auginimo regione išaugintų apynių procentinės dalys, išreikštos apynių spurgų ekvivalentu;

([1]) OL L 347, 2013 12 20, p. 671, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj.

([2]) 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1234/2007, nustatantis bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas („Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas“) (OL L 299, 2007 11 16, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2007/1234/oj).

([3]) 2006 m. gruodžio 14 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1850/2006, nustatantis išsamias apynių ir apynių produktų sertifikavimo taisykles (OL L 355, 2006 12 15, p. 72, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1850/oj).

([4]) 2023 m. gruodžio 14 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2024/602, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013 papildomas apynių sektoriaus prekybos standartais ir anaikinamas Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1850/2006 (OL L, 2024/602, 2024 2 16, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/602/oj).

(5) siekiant užtikrinti apynių atsekamumą nuo derliaus nuėmimo etapo, kiekvienai neparuoštų apynių siuntai turėtų būti suteiktas identifikacinis numeris ir jis turėtų būti nurodytas paruoštų apynių sertifikate. Reikėtų nurodyti, kad sertifikuoti neparuošti apyniai gali būti perdirbami į apynių produktus tik uždaroje gamybos grandinėje ir kad šiame procese negalima naudoti jokių kitų priedų, išskyrus iš apynių ir gliukozės sirupų paruoštą karšto vandens ekstraktą, skirtą apynių ekstraktams standartizuoti;

(6) atsižvelgiant į tai, kad laikui bėgant alfa rūgšties apyniuose natūraliai mažėja, reikėtų nustatyti apynių spurgų sertifikavimo terminą, suteikiant valstybėms narėms galimybę nustatyti ankstesnę datą. Dėl kiekvienos sertifikuoti pateiktos neparuoštų apynių siuntos augintojas turėtų parengti ir pasirašyti rašytinę derliaus deklaraciją;

(7) turėtų būti nustatytos su mėginių ėmimo ir atitikties minimaliesiems prekybos apynių spurgais reikalavimams, nustatytiems Deleguotojo reglamento (ES) 2024/602 I priede, tikrinimo metodais susijusios taisyklės;

(8) siekiant užtikrinti aukštą apynių produktų kokybę, turėtų būti nustatytos taisyklės, kuriomis užtikrinama, kad jiems gaminti būtų naudojamos tik sertifikuotos žaliavos. Tai galėtų padėti užtikrinti kompetentingos sertifikavimo institucijos atstovų dalyvavimas arba techninė perdirbimo įmonės struktūra;

(9) kalbant apie apynių perdirbimo įmones, jos kompetentingai sertifikavimo institucijai turėtų pateikti visą informaciją, susijusią su technine perdirbimo įmonės struktūra ir priemonėmis, kurių imtasi siekiant užtikrinti, kad apynių miltelių, apynių miltelių su didesniu lupulino kiekiu, apynių ekstrakto ir sumaišytų apynių produktų sudėtyje esantis alfa rūgšties kiekis būtų ne mažesnis negu apyniuose, iš kurių jie paruošti. Kad būtų galima užtikrinti atsekamumą pradedant kiekvienu pirminiu produktu ir baigiant galutiniu apynių produktu, turėtų būti nustatytos taisyklės, pagal kurias perdirbimo įmonės saugotų kiekvienos apynių produkto partijos žiniaraščius;

(10) siekdamos užtikrinti gerą apynių produktų sertifikavimo sistemos veikimą, taip pat minimalią sertifikuotų apynių ir apynių produktų kokybę ir visišką atsekamumą, valstybės narės turėtų paskirti kompetentingas sertifikavimo institucijas, atsakingas už būtinos kontrolės vykdymą ir procedūrų vadovų parengimą. Kompetentinga sertifikavimo institucija turėtų patvirtinti sertifikavimo centrus, galinčius vykdyti apynių ir (arba) apynių produktų sertifikavimą, ir kiekvienam iš jų suteikti kodą, kuris būtų kiekvieno jų išduodamo sertifikato unikalaus numerio dalis;

(11) turėtų būti nustatyti minimalieji reikalavimai patvirtintiems sertifikavimo centrams, taip pat minimalus jų kontrolės tikslais kompetentingos sertifikavimo institucijos atliekamų patikrų vietoje dažnumas;

(12) aukšta apynių sektoriaus produktų kokybė ir geras vardas priklauso nuo sertifikuotų produktų, pradedant neparuoštais apyniais ir baigiant galutiniu apynių produktu, atsekamumo. Todėl svarbu, kad sertifikavimo institucija būtų įgaliota panaikinti sertifikavimo centro patvirtinimą, jei jų išduotame sertifikate yra neteisingų įrašų arba nesilaikoma pareigos pranešti sertifikavimo institucijai. Patvirtinimas turėtų būti panaikintas bent 12 mėnesių ir atnaujinamas tik pareiškėjo prašymu, jei sertifikavimo instituciją tenkina taisomieji veiksmai, kurių imtasi;

(13) siekiant užtikrinti visišką atsekamumą, informacija apie išduotus apynių ir apynių produktų sertifikatus turi būti centralizuojama nacionaliniu lygmeniu. Siekiant kuo labiau sumažinti administracinę naštą, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama nustatyti tos informacijos teikimo joms formą ir būdą;

(14) siekiant sudaryti palankesnes sąlygas valstybėms narėms teikti Komisijai informaciją apie visus svarbius apynių sektoriaus produktų sertifikavimo sistemos aspektus, turėtų būti nustatytos su pranešimų apie šią schemą turiniu, teikimo laiku, dažnumu ir terminais susijusios taisyklės. Kad būtų galima tinkamai valdyti apynių sektorių, tikslinga

nustatyti, kad visi pagal šį reglamentą būtini valstybių narių pranešimai Komisijai turėtų būti teikiami pagal Komisijos deleguotąjį reglamentą (ES) 2017/1183 ([5]) ir Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2017/1185 ([6]);

(15) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 SKIRSNIS

ĮVADINĖS NUOSTATOS

1 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys nustatytos Deleguotojo reglamento (ES) 2024/602 3 straipsnyje.

2 SKIRSNIS

APYNIŲ IR APYNIŲ PRODUKTŲ SERTIFIKAVIMAS

2 straipsnis

Sertifikavimo procedūra

1. Apynių spurgų, kurių KN kodas yra 1210 10 00 ir kuriems taikoma Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 I priedo VI dalis, ir apynių produktų, kurių KN kodai yra 1210 20 ir 1302 13 00 ir kuriems taikoma to reglamento I priedo VI dalis, sertifikavimo procedūra pagal to reglamento 77 straipsnį atliekama prieš pateikiant produktą rinkai ir apima atitinkamos siuntos analizę.

2. Kad apynių spurgai būtų sertifikuoti, jie turi atitikti ir Deleguotojo reglamento (ES) 2024/602 I priede nustatytus minimaliuosius prekybos reikalavimus. Kad apynių produktai būtų sertifikuoti, jie turi atitikti Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 77 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus, ir turi būti užtikrinama, kad jie būtų pagaminti tik iš bent minimaliuosius prekybos reikalavimus atitinkančių apynių. Prie sertifikuotų apynių ir apynių produktų pridedamas pagal Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 77 straipsnį išduotas sertifikatas.

3. Apynių spurgų sertifikavimo procedūra atliekama valstybėje narėje, kurioje apyniai auginami, o perdirbtų apynių ir apynių produktų sertifikavimo procedūra – valstybėje narėje, kurioje apynių produktas gaminamas.

4. Sertifikavimo procedūra atliekama ūkyje arba sertifikavimo centruose užtikrinus oficialią priežiūrą.

([5]) 2017 m. balandžio 20 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2017/1183 dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamentų (ES) Nr. 1307/2013 ir (ES) Nr. 1308/2013 papildymo, susijusio su informacijos ir dokumentų teikimu Komisijai (OL L 171, 2017 7 4, p. 100, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2017/1183/oj).

([6]) 2017 m. balandžio 20 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/1185, kuriuo nustatomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamentų (ES) Nr. 1307/2013 ir (ES) Nr. 1308/2013 taikymo taisyklės dėl informacijos ir dokumentų teikimo Komisijai ir kuriuo iš dalies keičiami ir panaikinami keli Komisijos reglamentai (OL L 171, 2017 7 4, p. 113, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2017/1185/oj).

5. Sertifikavimo išlaidas padengia sertifikuojami ūkio subjektai, išskyrus tuo atveju, kai valstybės narės nusprendžia kitaip.

6. Ant visų užantspauduotų pakuočių pateikiamos žymos ir kartu su apynių produktu pateikiamas sertifikatas laikomi sertifikavimo įrodymu.

7. Jei po sertifikavimo apynių arba apynių produktų, kurie bus arba nebus vėliau perdirbami, pakuotė keičiama, produktas sertifikuojamas iš naujo. Tačiau tais atvejais, kai pakuotė keičiama produkto neperdirbant užtikrinus oficialią priežiūrą, sertifikavimo procedūrą sudaro tik naujos pakuotės ženklinimas ir sertifikato originale įrašomas įrašas apie šį ženklinimą ir pakuotės pakeitimą.

3 straipsnis

Ženklinimas ir užantspaudavimas

1. Pakuotės vienetai, kuriuose produktas bus parduodamas, ženklinami pagal I priedą po to, kai jie užsandarinami užtikrinus oficialią priežiūrą. Visoms siuntos pakuotėms suteikiamas tas pats numeris, atitinkantis pagal II priedą nustatytą tos siuntos sertifikato unikalų numerį.

2. Viena iš oficialiųjų Sąjungos kalbų ant visų pakuočių turi būti bent jau šios žymos:

a) produkto aprašas, įskaitant žodžius „paruošti apyniai“ ar „neparuošti apyniai“, priklausomai nuo konkretaus atvejo;

b) veislė arba veislės;

c) derliaus metai;

d) pagal 4 straipsnį išduoto sertifikato unikalus numeris.

Šios žymos turi būti aiškios, vienodo dydžio neištrinamų rašmenų.

3. Jei eksperimentinės apynių veislės išvedamos ir auginamos mokslo tiriamosios įstaigos teritorijoje arba augintojo tokios įstaigos vardu, 2 dalies pirmos pastraipos b punkte nurodyti įrašai gali būti pakeisti atitinkamai veislei identifikuoti suteiktu pavadinimu ar numeriu.

4 straipsnis

Sertifikatas

1. Kiekvienam sertifikatui suteikiamas unikalus numeris, sudarytas iš kodų, pagal II priedą nurodančių valstybę narę, sertifikavimo centrui suteiktą kodą, derliaus metus ir sertifikavimo centro atitinkamai siuntai suteiktą numerį.

2. Į apynių spurgų sertifikatą įrašomi bent šie įrašai:

a) produkto aprašas, įskaitant žodžius „apyniai su sėklomis“ ar „besėkliai apyniai“, kaip tinkama, ir „paruošti apyniai“ ar „neparuošti apyniai“, priklausomai nuo konkretaus atvejo;

b) siuntos sertifikato unikalus numeris;

c) siuntos grynasis ir (arba) bendrasis svoris;

d) apynių auginimo vietovė;

e) veislė;

f) žodžiai „apyniai su sėklomis“ ar „besėkliai apyniai“, kaip tinkama;

g) derliaus metai;

h) III priede nurodytas įrašas bent viena iš oficialiųjų Sąjungos kalbų.

Eksperimentinių apynių veislių atveju pirmos pastraipos e punkte nurodyti įrašai gali būti pakeisti atitinkamai veislei identifikuoti suteiktu pavadinimu ar numeriu.

3. Į apynių produktų sertifikatą įrašomi bent šie įrašai:

a) produkto aprašas;

b) siuntos sertifikato unikalus numeris;

c) siuntos grynasis ir (arba) bendrasis svoris;

d) naudotų apynių sertifikato (-ų) unikalus numeris;

e) naudotų apynių veislė ar veislės;

f) naudotų apynių auginimo vietovė;

g) derliaus metai;

h) perdirbimo vieta ir data;

i) III priede nurodytas įrašas bent viena iš oficialiųjų Sąjungos kalbų.

4. Jei norint pagaminti apynių produktą sumaišomi skirtingų veislių ir (arba) skirtingose auginimo vietovėse išaugintų apynių spurgai, prie produkto pridedamame sertifikate turi būti nurodytas kiekvienos skirtingos veislės ir auginimo regiono apynių, naudojamų mišinyje, svoris procentais.

5. Jei gaminant apynių produktus apynių produktai buvo maišomi su apynių spurgais ar skirtingais apynių produktais, sertifikate nurodoma kiekvieno pirminio produkto procentinė dalis, apskaičiuota pagal apynių spurgų, kurie buvo panaudoti pirminiams produktams paruošti, svorį.

6. Prie produkto aprašo nurodomi mišinyje naudojamų pirminių produktų sertifikatų unikalūs numeriai.

5 straipsnis

Bendrieji apynių ir apynių produktų sertifikavimo reikalavimai

1. Pirminių neparuoštų apynių siuntai iki juos paruošiant suteikiamas identifikacinis numeris. Šis numeris nurodomas paruoštų apynių sertifikate.

2. Apynių produktai, pagaminti iš sertifikuotų neparuoštų apynių, gali būti sertifikuojami tik tuo atveju, jei jie buvo paruošti taikant uždarą gamybos grandinę.

3. Išskyrus karšto vandens ekstraktą, paruoštą iš apynių ir gliukozės sirupų apynių ekstraktams standartizuoti, į uždarą gamybos grandinę patenka tik sertifikuoti apyniai ir apynių produktai. Jie gali būti tik tokio pavidalo, kokio buvo sertifikuoti.

3 SKIRSNIS

PAPILDOMI APYNIŲ SERTIFIKAVIMO REIKALAVIMAI

6 straipsnis

Sertifikuoti pateikti neparuošti apyniai

1. Apynių spurgai sertifikuojami ne vėliau kaip metų, einančių po derliaus metų, kovo 31 dieną. Valstybės narės gali nustatyti ankstesnę datą.

2. Su kiekviena sertifikuoti pateikiama neparuoštų apynių siunta pateikiama gamintojo pasirašyta rašytinė derliaus deklaracija, kurioje nurodyti šie duomenys:

a) gamintojo pavadinimas ir adresas;

b) auginimo vieta;

c) veislė;

d) derliaus metai;

e) sklypo numeris žemės kadastre arba jo oficialiame atitikmenyje;

f) siuntoje esančių pakuočių skaičius.

3. 2 dalyje nurodyta derliaus deklaracija pridedama prie apynių siuntos iki tol, kol bus išduotas sertifikatas.

7 straipsnis

Neparuoštų apynių atitikties minimaliesiems kokybės kriterijams tikrinimas

1. Atitiktį Deleguotojo reglamento (ES) 2024/602 I priede nustatytam minimaliajam prekybos reikalavimui, susijusiam su drėgmės kiekiu apyniuose, tikrina kompetentingos sertifikavimo institucijos atstovai, taikydami vieną iš šio reglamento IV priedo B skirsnyje aprašytų metodų, pagal kurį gauti rezultatai turi patekti į dviejų standartinių nuokrypių intervalą. Kilus ginčui, atitiktis tikrinama taikant šio reglamento IV priedo B skirsnio 1 punkte aprašytą metodą.

2. Atitiktis kitiems nei su drėgmės kiekiu susijusiems minimaliesiems prekybos reikalavimams tikrinama pagal įprastą komercinę praktiką.

Tačiau kilus ginčui dėl pašalinių medžiagų kiekio, taikomas IV priedo C skirsnyje aprašytas metodas.

3. Siekiant taikyti 1 ir 2 dalyse nurodytus kontrolės metodus, mėginiai imami ir apdorojami pagal IV priedo A skirsnyje aprašytą metodą. Mėginiai imami bent jau iš vienos iš dešimties kiekvienos siuntos pakuočių ir visais atvejais – bent jau iš dviejų vienos siuntos pakuočių.

4 SKIRSNIS

PAPILDOMI APYNIŲ PRODUKTŲ SERTIFIKAVIMO REIKALAVIMAI

8 straipsnis

Apsaugos priemonės gaminant apynių produktus

1. Apynių produktai gali būti sertifikuojami tik tuo atveju, jei perdirbimo procese visą laiką dalyvauja kompetentingos sertifikavimo institucijos atstovai. Kompetentingos institucijos atstovai prižiūri, kaip vyksta perdirbimas kiekvienu etapu, pradedant užantspauduotos pakuotės, kurioje yra perdirbti skirti sertifikuoti apyniai arba sertifikuotas apynių produktas, atidarymu ir baigiant galutinio apynių produkto supakavimu, užantspaudavimu ir paženklinimu.

2. Kompetentingos sertifikavimo institucijos atstovams dalyvauti perdirbimo procese nebūtina, jei kompetentingos sertifikavimo institucijos patvirtintomis techninėmis priemonėmis galima užtikrinti, kad būtų laikomasi šio reglamento nuostatų.

3. Apynių produktai gali būti sertifikuojami tik tuo atveju, jei prieš pateikiant naują partiją į perdirbimo sistemą buvo užtikrinta, kad perdirbimo sistema būtų tuščia bent tol, kol būtina užtikrinti, kad nebūtų sumaišyti dviejų skirtingų partijų komponentai.

9 straipsnis

Informacijos teikimas ir apskaita perdirbimo įmonėse

1. Apynių perdirbimo įmonių valdytojai kompetentingai sertifikavimo institucijai pateikia visą informaciją, susijusią su technine perdirbimo įmonės struktūra ir priemonėmis, kurių imtasi siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 77 straipsnio 2 dalyje nustatyto reikalavimo.

2. Apynių perdirbimo įmonių valdytojai tvarko tikslią visos perdirbtų apynių produkcijos apskaitą. Jie parengia kiekvienos perdirbti skirtos apynių partijos žiniaraštį ir jame tiksliai nurodo pirminių produktų ir gautų perdirbtųjų produktų svorį.

Be to, kalbant apie pirminius produktus, žiniaraščiuose nurodomi visų susijusių apynių siuntų sertifikatų unikalūs numeriai ir apynių veislė bei auginimo regionas. Jei tos pačios partijos gamybai naudojami daugiau nei vienos veislės ar auginimo regiono apyniai, žiniaraščiuose privalo būti nurodytos jų svorio santykinės dalys.

Perdirbtųjų produktų sudėtyje esančių apynių veislė ir auginimo regionas taip pat nurodomi žiniaraščiuose, o jei perdirbtasis produktas yra mišinys, nurodoma sudėtis pagal atskiras veisles ir (arba) auginimo regionus. Visi svoriai gali būti suapvalinti iki artimiausio sveiko skaičiaus kilogramais.

3. Visos pagamintos produkcijos žiniaraščius pasirašo kompetentingos sertifikavimo institucijos atstovai, kai tik užbaigiamas partijos perdirbimas. Perdirbimo įmonės valdytojas žiniaraščius saugo mažiausiai trejus metus.

5 SKIRSNIS

SERTIFIKAVIMO INSTITUCIJOS IR SERTIFIKAVIMO CENTRAI

10 straipsnis

Kompetentinga sertifikavimo institucija

1. Siekdamos užtikrinti minimalią sertifikuotų apynių ir apynių produktų kokybę, Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 77 straipsnio 2 dalyje nustatyto reikalavimo laikymąsi ir apynių bei apynių produktų atsekamumą siuntų lygmeniu, valstybės narės paskiria kompetentingas sertifikavimo institucijas, užtikrina būtiną kontrolę ir galimybę naudotis procedūrų vadovais.

2. Kompetentinga sertifikavimo institucija tvirtina sertifikavimo centrus, kuriems leidžiama sertifikuoti apynius ir (arba) apynių produktus, ir jiems suteikia kodą pagal II priedo 1 punktą.

11 straipsnis

Sertifikavimo centrų tvirtinimas ir kontrolė

1. Kompetentinga sertifikavimo institucija patvirtina sertifikavimo centrus, kurie yra juridiniai asmenys ar pagal nacionalinę teisę pakankamai veiksnūs juridinio asmens teises ir įsipareigojimus turintys subjektai, ir užtikrina, kad jie turėtų tinkamų priemonių būtinoms mėginių ėmimo, analitinėms, statistinėms ir registravimo užduotims atlikti.

2. Remdamasi rizikos analize, kompetentinga sertifikavimo institucija, siekdama patikrinti, kaip laikomasi 1 dalies nuostatų, bent kartą per kalendorinius metus atsitiktinės atrankos būdu atlieka sertifikavimo centrų patikras vietoje. Rizikos analizei praėjusiais metais taikytų parametrų efektyvumas vertinamas kasmet.

12 straipsnis

Patvirtinimo panaikinimas

1. Kompetentinga sertifikavimo institucija panaikina sertifikavimo centro patvirtinimą, jei nustato, kad apynių produktams paruošti buvo panaudotos draudžiamos sudedamosios dalys arba kad panaudotos sudedamosios dalys neatitinka 4 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytų sertifikato įrašų, ir jei atsakomybė už tai priskirtina atitinkamam sertifikavimo centrui arba jei sertifikavimo centras nevykdo 13 straipsnyje nurodytos pareigos pranešti arba pateikia klaidingus pranešimus.

2. Po panaikinimo dienos patvirtinimo atnaujinti negalima bent 12 mėnesių. Sertifikavimo centro, kurio patvirtinimas buvo panaikintas, prašymu patvirtinimas gali būti atnaujintas pasibaigus tam laikotarpiui, jei sertifikavimo instituciją tenkina taisomieji veiksmai, kurių imtasi.

6 SKIRSNIS

PRANEŠIMAI

13 straipsnis

Pranešimas kompetentingai sertifikavimo institucijai

Informacija apie išduotus apynių ir apynių produktų sertifikatus centralizuojama nacionaliniu lygmeniu.

Valstybės narės nustato, kokia forma ir būdu sertifikavimo centrai šią informaciją joms pateikia.

14 straipsnis

Pranešimai Komisijai

1. Valstybės narės kasmet ne vėliau kaip birželio 30 d. Komisijai pateikia:

a) savo apynių auginimo vietovių sąrašą;

b) savo kompetentingų sertifikavimo institucijų pavadinimus ir adresus;

c) jų teritorijoje esančių sertifikavimo centrų sąrašą ir kiekvienam sertifikavimo centrui suteiktą kodą.

2. 1 dalyje nurodyti pranešimai Komisijai teikiami pagal Deleguotąjį reglamentą (ES) 2017/1183 ir Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2017/1185.

3. Apie sertifikavimo centro išbraukimą iš nacionalinio sąrašo nedelsiant pranešama Komisijai.

15 straipsnis

Sąrašų skelbimas

Komisija užtikrina, kad apynių auginimo vietovių sąrašas ir sertifikavimo centrų sąrašas ir jų kodai būtų reguliariai atnaujinami ir skelbiami Komisijos interneto svetainėje.

7 SKIRSNIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

16 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2023 m. gruodžio 14 d.

Komisijos vardu
Pirmininkė
Ursula VON DER LEYEN

I PRIEDAS

3 STRAIPSNYJE NURODYTAS PAKUOČIŲ ŽENKLINIMAS

Pakuotės, atsižvelgiant į jų tipą, ženklinamos taip:

a) apynių spurgų, sudėtų į ryšulius ar nedidelius pakus:
   — spausdinama ant pakuotės arba
   — spausdinama ant lipniosios juostos, kuria užklijuojama pakuotė;

b) apynių miltelių:
   — spausdinama ant pakuotės arba
   — spausdinama ant lipniosios juostos, kuria užklijuojama pakuotė;

c) apynių miltelių ar apynių ekstrakto dėžutėse:
   — spausdinama ant dėžutės,
   — spausdinama ant lipniosios juostos, kuria užklijuojama pakuotė, ar įspaudžiant dėžutę;

d) užantspauduotų pakuočių, kuriose yra miltelių ar ekstraktų pakelių, ar dėžučių siunta:
   — spausdinama ant užantspauduotos pakuotės ar lipniosios juostos, kuria užklijuojama pakuotė, ir
   — spausdinama ant visų miltelių ar ekstraktų pakuočių ar dėžučių, esančių užantspauduotoje pakuotėje, arba ant lipniosios juostos, kuria ji užklijuojama.

II PRIEDAS

4 STRAIPSNYJE NURODYTO UNIKALAUS SERTIFIKATO NUMERIO STRUKTŪRA

1. SERTIFIKAVIMO CENTRAS

Valstybės narės sertifikavimo institucijos suteiktas trijų skaitmenų skaičius nuo 000 iki 099.

2. SERTIFIKAVIMĄ ATLIEKANČIOS VALSTYBĖS NARĖS

BE	Belgija
BG	Bulgarija
CZ	Čekija
DK	Danija
DE	Vokietija
EE	Estija
EL	Graikija
ES	Ispanija
FR	Prancūzija
HR	Kroatija
IE	Airija
IT	Italija
CY	Kipras
LV	Latvija
LT	Lietuva
LU	Liuksemburgas
HU	Vengrija
MT	Malta
NL	Nyderlandai
AT	Austrija
PL	Lenkija
PT	Portugalija
RO	Rumunija
SI	Slovėnija
SK	Slovakija
FI	Suomija
SE	Švedija

3. DERLIAUS METAI

Paskutinieji du derliaus metų skaitmenys.

4. UNIKALUS IDENTIFIKACINIS NUMERIS

Kiekvienas sertifikavimo centras savo sertifikuojamoms siuntoms skiria iš eilės einančius atskirus numerius.

5. SIUNTOS IDENTIFIKAVIMAS

Unikalus numeris, kurį siuntai suteikė sertifikavimo centras (pavyzdžiui, 012 BE 23 170225).

III PRIEDAS

4 STRAIPSNIO 2 DALIES pirmos pastraipos h PUNKTE IR 3 DALIES i PUNKTE NURODYTI ĮRAŠAI

bulgarų kalba:	Сертифициран продукт – Регламент за изпълнение (ЕС) 2024/601
ispanų kalba:	Producto certificado — Reglamento de Ejecución (UE) 2024/601 de la Comisión
čekų kalba:	Ověřený produkt – Prováděcí nařízení Komise (EU) 2024/601
danų kalba:	Certificeret produkt — Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2024/601
vokiečių kalba:	Zertifiziertes Erzeugnis — Durchführungsverordnung (EU) 2024/601 der Kommission
estų kalba:	Sertifitseeritud toode – Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2024/601
graikų kalba:	Πιστοποιημένο προϊόν — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2024/601 της Επιτροπής
anglų kalba:	Certified product — Commission Implementing Regulation (EU) 2024/601
prancūzų kalba:	Produit certifié — Règlement d'exécution (UE) 2024/601/
kroatų kalba:	Certificirani proizvod — Provedbena uredba Komisije (EU) 2024/601
airių kalba:	Táirge deimhnithe — Rialachán Cur Chun Feidhme (AE) 2024/601
italų kalba:	Prodotto certificato — Regolamento di esecuzione (UE) 2024/601
latvių kalba:	Sertificēts produkts – Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2024/601
lietuvių kalba:	Sertifikuotas produktas – Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2024/601
vengrų kalba:	Tanúsított termék – A Bizottság (EU) 2024/601 végrehajtási rendelete
maltiečių kalba:	Prodott Iccertifikat — Regolament ta' Implimentazzjoni tal-Kummissjoni (UE) 2024/601
nyderlandų kalba:	Gecertificeerd product — Uitvoeringsverordening (EU) 2024/601
lenkų kalba:	Produkt certyfikowany – Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/601
portugalų kalba:	Produto certificado — Regulamento de Execução (UE) 2024/601
rumunų kalba:	Produs certificat – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2024/601 al Comisiei
slovakų kalba:	Certifikovaný výrobok – Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2024/601
slovėnų kalba:	Certificiran pridelek – Izvedbena uredba Komisije (EU) 2024/601
suomių kalba:	Varmennettu tuote – Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2024/601
švedų kalba:	Certifierad produkt – Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2024/601

IV PRIEDAS

I7 STRAIPSNYJE NURODYTI METODAI

A. MĖGINIŲ ĖMIMO METODAS

Siekiant nustatyti drėgmės kiekį ir, jei reikia, pašalinių medžiagų kiekį, apynių spurgų mėginiai imami laikantis šios tvarkos:

1. Mėginių ėmimas

a) Supakuoti apyniai

Iš kelių 7 straipsnio 3 dalyje nurodytų pakuočių paimama tiek apynių, kiek sveria viena pakuotė. Mėginių turi būti paimta tiek, kad būtų užtikrinamas reprezentatyvus pakuotėje esančių spurgų skaičius.

b) Nesupakuotų apynių krūva

Norint sudaryti mėginį iš 5–10 skirtingų krūvos paviršiaus ir įvairaus gylio vietų imamos lygios dalys. Mėginiai iš karto dedami į talpyklą. Kad apyniai greitai nesugestų, turi būti paimtas pakankamai didelis jų kiekis, kad, uždarius talpyklą, jie smarkiai susispaustų.

Mėginys turi sverti bent 250 g.

2. Mišinys

Kad siuntos mėginiai būtų reprezentatyvūs, jie turi būti kruopščiai sumaišyti.

3. Antrinis mėginių ėmimas

Sumaišius, imamas vienas ar daugiau reprezentatyviųjų mėginių, jie sudedami į vandeniui ir orui nepralaidžią talpyklą, pvz., metalinę dėžę, stiklainį ar plastmasinį maišą, išskyrus tuos atvejus, kai turi būti patikrintas tik pašalinių medžiagų kiekis.

4. Laikymas

Mėginiai turi būti laikomi šaltai, išskyrus tuo metu, kai jie gabenami. Prieš atidarant talpyklą ištirti arba analizei atlikti, reikia atidžiai stebėti, kad mėginiai iki kambario temperatūros įšiltų labai pamažu.

B. DRĖGMĖS KIEKIO APYNIUOSE TIKRINIMO METODAS

1. (i) metodas

Siekiant nustatyti drėgmės kiekį, mėginiai neturi būti sumalti. Atvirame ore jie turėtų būti laikomi kuo trumpiau – tik tiek, kiek būtina jiems perkelti iš talpyklos į svėrimo indą (jis turi būti su dangteliu).

Prietaisai

Svarstyklės, kurių paklaida – 0,005 g.

Elektrinė džiovinimo spinta su termostatu, kurioje pasiekiama nuo 105 iki 107 °C temperatūra (spintos efektyvumas turėtų būti kontroliuojamas vario sulfatu).

Metaliniai indai, kurių diametras 70–100 mm, gylis 20–30 mm, su sandariais dangteliais.

Įprasti desikatoriai, kurie yra tinkami sudėti indams ir kuriuose yra desikanto, pavyzdžiui, silikagelio indikatoriaus.

Metodas

3–5 g apynių perkeliama į indą ir prieš sveriant uždengiama dangteliu. Pasveriama nedelsiant. Dangtelis nuimamas ir indas į džiovinimo spintą patalpinamas lygiai vienai valandai. Dangtelis nuimamas, indas įdedamas į desikatorių mažiausiai 20 minučių, kad atvėstų, o po to pasveriamas.

Apskaičiavimas

Svorio nuostoliai apskaičiuojami kaip procentinė pradinio apynių svorio dalis. Didžiausias leistinas nuokrypis kiekvienu atskiru atveju yra 1 %.

2. (ii) metodas

Metodas, kurį taikant naudojamasi elektronine svėrimo mašina, kurioje apyniai džiovinami infraraudonaisiais spinduliais ar karštu oru, arba elektriniu matavimo prietaisu, kurio skalėje užregistruojamas paimto mėginio drėgnumo laipsnis.

C. PAŠALINIŲ MEDŽIAGŲ KIEKIO TIKRINIMO METODAS

1. Lapų, stiebų ir atliekų kiekio nustatymas

Penki 100 g mėginiai (arba vienas 250 g mėginys) išsijojami 2–3 mm sietu. Surenkamas lupulinas, atliekos ir sėklos; sėklos išrenkamos ranka. Mėginiai sudedami vienoje pusėje. 2–3 mm sieto turinys perkeliamas į 8–10 mm sietą ir vėl išsijojamas.

Apynių spurgai, lapai, stiebai ir priemaišos surenkamos nuo sieto ranka, o spurgų lapeliai, sėklos, lupulinas, atliekos, kai kurie lapai ir stiebai prasijojami. Viskas išrūšiuojama ranka ir suskirstoma į tokias grupes:

a) lapai ir stiebai;

b) apyniai (spurgų lapeliai, apynių spurgai ir lupulinas);

c) atliekos;

d) sėklos.

Kadangi tiksliai atskirti atliekas ir lupuliną ypač sunku, galima, naudojant sietelį, kurio akučių dydis 0,8 mm, apytikriai nustatyti santykines atliekų ir lupulino proporcijas.

Nustatant lupulino dalį, turėtų būti atsižvelgta į tai, kad lupulino tankis yra keturis kartus didesnis už atliekų tankį.

Pasveriamos įvairios grupės ir nustatoma, kokią procentinę pirminio mėginio svorio dalį sudaro kiekviena grupė.

2. Sėklų kiekio nustatymas

25 g mėginys įdedamas į metalinę, dangteliu uždaromą talpyklą ir, kad būtų neutralizuota lipni masė, dvi valandas kaitinamas džiovinimo spintoje 115 °C temperatūroje.

Norint apynius atskirti nuo sėklų, išdžiovintas mėginys suvyniojamas į šiurkštų medvilninį audeklą ir energingai patrinamas arba padaužomas mechaniniu būdu. Išdžiovinti ir visiškai susmulkinti apyniai atskiriami nuo sėklų trintuve arba metaliniu sietu, kurio akučių dydis 1 mm.

Naudojant švitriniu popieriumi uždengtą nuožulnų paviršių arba kuriuo nors kitu metodu, kuriuo užtikrinamas toks pats rezultatas, t. y. sulaikomi stiebeliai, kitos dalelės ir netrukdoma nuriedėti sėkloms, atskiriamos su sėklomis likusios medžiagos.

Sėklos pasveriamos ir nustatoma, kokią procentinę pirminio mėginio svorio dalį jos sudaro.